

ΕΛΛΗΝΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ • ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ 28, 106 82 ΑΘΗΝΑ • ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2020 • ΤΕΥΧΟΣ 136

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

- Ενημέρωση για τις σχέσεις Κούβας – ΗΠΑ
- Ο COVID-19 στην Κούβα
- Η Κούβα στα γεωπολιτικά του ιμπεριαλισμού
- Στην παγκόσμια συνάντηση για την Παιδεία

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ

Ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και για οικονομικούς λόγους, τα ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ θα κυκλοφορούν μόνο διαδικτυακά. Θα βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου (www.ellinokouvanikos.gr), και θα στέλνεται σε όσα μέλη έχουν δώσει το e-mail τους στο Σύνδεσμο. Όσοι φίλοι της Κούβας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο, θα μπορούν να προμηθευθούν το περιοδικό φωτοτυπημένο από τα γραφεία του Συνδέσμου ή στις εκδηλώσεις του.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΜΕΡΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΚΟΥΒΑΣ-ΗΠΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ

του Γιούρι Α. Γκάλα Λόπες, Διευθυντή
του Τμήματος Διμερών Σχέσεων της Γενικής Διεύθυνσης ΗΠΑ
του υπουργείου Εξωτερικών της Κούβας

Σήμερα υπάρχει σαφώς εκφρασμένη επιθετικότητα ενάντια στην Κούβα προκρίνοντας την ανοιχτή αντιπαράθεση με πράξεις και δηλώσεις που στοχεύουν να κάνουν στενότερη την πολιορκία ώστε να προκαλέσουν ασφυξία στην κουβανική οικονομία και να πραγματοποιήσουν το παλιό τους όνειρο, την ανατροπή της επανάστασης.

Ένα ισχυρό τμήμα της κυβέρνησης των ΗΠΑ, με μεγάλη επιρροή, που αποτελείται από τις διάφορες αντικουβανικές ομάδες, είναι αφοσιωμένο στην προσπάθεια πωγούρισμα των διμερών σχέσεων στις στιγμές της πιο έντονης επιθετικότητας, και στη δημιουργία εμποδίων τέτοιων που να δυσκολεύουν την ανάκαμψή τους. Σ' αυτό το μονοπάτι επιθετικότητας, προσπαθούν με διάφορα μέσα να κάνουν τη ζωή του μέσου Κουβανού όσο το δυνατό πιο δύσκολη και, ταυτόχρονα, να ανασχέσουν την αυξανόμενη μέσα στις ΗΠΑ υποστήριξη μιας πολιτισμένης και βασισμένης στο σεβασμό σχέσης μεταξύ των δύο κρατών.

Αυτές οι εντεινόμενες προσπάθειες φανερώνονται με τις διάφορες δηλώσεις σημαντικών πολιτικών προσώπων επάνω σε διάφορα θέματα που σχετίζονται με την Κούβα και στην αύξηση των μέτρων του αποκλεισμού του νησιού, πράγματα που γίνονται ακόμα και για εκλογικούς λόγους αναφέρεται στην προσπάθεια εξασφάλισης πολιτικής υποστήριξης και ψήφων από την αντικουβανική μαφία του Μαϊάμι.

Η ρητορεία αυτών των υψηλών αξιωματούχων είναι εκφοβιστική, ασεβής, επιθετική, γεμάτη ψέματα. Για να δικαιολογήσει την κλιμάκωση του αποκλεισμού και να χειραγωγήσει την κοινή γνώμη η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει εστιάσει σε μια επιθετική επικοινωνιακή καμπάνια, προσθέτοντας νέα προσχήματα και ψέματα στη συννηθισμένη προπαγάνδα κατά της Κούβας. Η τωρινή διοίκηση των ΗΠΑ έχει

κάνει πιο ασφυκτικό τον αποκλεισμό τα τελευταία δύο χρόνια, ακόμα και κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Για το στόχο αυτό εφαρμόστηκαν διάφορες μέθοδοι. Θα αναφέρω μερικές:

1. Εντείνεται η μόνιμη και σταθερή πολιτική παρεμπόδισης του εξωτερικού κουβανικού εμπορίου και των οικονομικών σχέσεων. Για παράδειγμα, συνεχίζεται το κλείσιμο τραπεζικών λογαριασμών, υπάρχει πληθώρα περιστατικών άρνησης εκτέλεσης συναλλαγών και επιβάλλονται πρόστιμα σε τράπεζες των ΗΠΑ και τρίτων χωρών.

2. Το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ συνεχίζει να προσθέτει ολοένα και νέες οντότητες (επιχειρήσεις, οργανισμούς, υπηρεσίες) στον τιμωρητικό κατάλογο «Οντοτήτων υπό Περιορισμό Σχετιζόμενων με την Κούβα», που ήδη περιλαμβάνει περισσότερες από 220 οντότητες.

3. Από το Μάιο 2019 έχει τεθεί σε πλήρη εφαρμογή το Άρθρο 3 του νόμου Helms-Burton, αυτού του νομικού βδελύγματος που εκφράζει τις νεοαποικιακές βλέψεις ενάντια στην Κούβα.

4. Εξακολουθεί η χρήση από την παρούσα διοίκηση των ΗΠΑ μη συμβατικών δράσεων – επισημαίνω αυτήν την έννοια – για να εμποδίζει τη θαλάσσια μεταφορά αργού πετρελαίου και πετρελαϊκών προϊόντων από τη Βενεζουέλα στην Κούβα. Αυτές περιλαμβάνουν κατασταλτικά μέτρα και απειλές ενάντια σε τάνκερ, κυβερνήσεις, ναυτιλιακές εταιρίες, επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα.

5. Από το 2019, ο αποκλεισμός έχει επηρεάσει δυσμενέστερα τον ταξιδιωτικό τομέα των ΗΠΑ. Απαγορεύτηκαν τα ομαδικά ταξίδια «λαός προς λαό» (P2P) για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Εφαρμόστηκε πολιτική απόρριψης αιτήσεων για ταξιδιωτικές άδειες με κρουαζιερόπλοια, ιδιωτικά αεροπλάνα ή σκάφη. Από τα τέλη του 2019, σταμάτησαν όλες οι τακτικές πτήσεις των αμερικανικών αερογραμμών

από τις ΗΠΑ προς Κούβα, με εξαίρεση εκείνων προς το διεθνές αεροδρόμιο της Αβάνας. Το 2020, παρόμοια μέτρα πάρθηκαν για τις ναυλωμένες πτήσεις (τσάρτερ) μεταξύ ΗΠΑ-Κούβας. Επιπρόσθετα, τον Ιούνιο 2020, το υπουργείο Οικονομικών αφαίρεσε την άδεια που επέτρεπε στην Marriott International να λειτουργεί ξενοδοχεία στην Κούβα.

6. Άλλη μέθοδος αφορά τα οικογενειακά εμβάσματα, έναν πολύ ευαίσθητο τομέα. Οι αρχές των ΗΠΑ τα περιόρισαν στα 1000 δολάρια κάθε 3 μήνες, ενώ νέος κανονισμός της Western Union απαγορεύει τα εμβάσματα προς την Κούβα μέσω τρίτης χώρας.

7. Αυξήθηκε ο περιορισμός εξαγωγής αγαθών και επανεξαγωγής τους στην Κούβα. Για παράδειγμα, απορρίφθηκαν άδειες χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing) αεροπλάνων στις κρατικές κουβανικές αερογραμμές. Απαγορεύεται επίσης η επανεξαγωγή στην Κούβα προϊόντων που έχουν εισαχθεί σε τρίτη χώρα που περιέχουν συστατικά αμερικανικής προέλευσης σε ποσοστό μεγαλύτερο από 10%.

8. Σε εφαρμογή του Άρθρου 4 του νόμου Helms-Burton, διευθυντικά στελέχη της ισπανικής αλυσίδας ξενοδοχείων Melia Hotels International S.A. έλαβαν ειδοποιητήρια από το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ με τα οποία τους ανακοινώθηκε πως τους απαγορεύεται η είσοδός τους στα εδάφη των ΗΠΑ.

9. Άλλη μέθοδος –και μ' αυτήν κλείνει η παράθεση παραδειγμάτων– είναι απόρροια του νόμου «Ενάντια στο Εμπόριο με τον Εχθρό», του οποίου η εφαρμογή επεκτάθηκε πρόσφατα και στην Κούβα από τον πρόεδρο Τραμπ.

Όλες αυτές οι 9 μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν για να ενισχύσουν τον αποκλεισμό κατά το 2019 και 2020. Όμως η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει εφαρμόσει και άλλα εχθρικά μέτρα που δεν συνδέονται άμεσα με τον αποκλεισμό. Μερικά απ' αυτά είναι:

α. Το 2019 η διοίκηση των ΗΠΑ ακύρωσε τη συμφωνία μεταξύ της Κουβανικής Ομοσπονδίας μπέιζμπολ και της Major League Baseball των ΗΠΑ.

β. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει εξαπολύσει εκστρατεία, που εντάθηκε ιδιαίτερα τον καιρό της πανδημίας, ενάντια στην ιατρική βοήθεια που η Κούβα προσφέρει σε άλλες χώρες. Για την ανάσχεση του προγράμματος ιατρικής συνεργασίας της Κούβας, οι ΗΠΑ έδωσαν εκατομμύρια δολάρια βοήθεια σε χώρες όπου εργάζονταν κουβανοί υγειονομικοί και αρνήθηκαν τη χορήγηση βίζας σε κουβανούς αξιωματούχους. Είναι μια διαρκής, ανήθικη επίθεση ενάντια στις κουβανικές εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς τις χώρες που ζήτησαν τη συνεργασία μας, στις οποίες περιλαμβάνονται και αυτές που χτυπήθηκαν από την πανδημία.

γ. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ πήρε μέτρα που εμποδίζουν την κανονική λειτουργία των κουβανικών διπλωματικών αποστολών στη χώρα αυτή.

δ. Επίσης, συμπεριέλαβαν την Κούβα στο λεγόμενο «Κατάλογο Ειδικής Επαγρύπνησης για τη Θρησκευτική Ελευθερία», πράγμα που είναι άλλος ένας άξονας των επιθέσεων τους μέσα στα πλαίσια

της προσπάθειας δαιμονοποίησης της χώρας μας.

ε. Ακόμα βεβαίωσαν πως η χώρα μας «δεν συνεργάζεται πλήρως με τις αντιτρομοκρατικές προσπάθειες των ΗΠΑ» και, πρόσφατα, συμπεριέλαβαν την Κούβα στον κατάλογο των «ξένων αντιπάλων».

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Ο οικονομικός, εμπορικός και χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός που έχει επιβληθεί στην Κούβα από τις ΗΠΑ επί 6 δεκαετίες είναι μια αποτυχημένη πολιτική που βλάπτει τον κουβανικό λαό.

Είναι το κύριο εμπόδιο στην ανάπτυξη της Κούβας καθώς και στην ομαλοποίηση των οικονομικών σχέσεων των δύο χωρών.

Ο αποκλεισμός δεν παραβιάζει μόνο τα ανθρώπινα δικαιώματα του κουβανικού λαού, αλλά είναι και αντίθετος με το κυριαρχικό δικαίωμα όλων των χωρών του κόσμου να εγκαθιστούν σχέσεις με την Κούβα χωρίς να φοβούνται πως θα υποστούν αντίποινα γι' αυτό. Ας θυμηθούμε πως η τεράστια πλειοψηφία της διεθνούς κοινότητας απορρίπτει τον αποκλεισμό της Κούβας. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ με την πολιτική αυτή παραβιάζει σοβαρά το Διεθνές Δίκαιο.

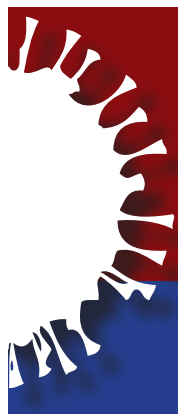
Με την ενίσχυση των κανονισμών του αποκλεισμού, η κυβέρνηση των ΗΠΑ περιφρονεί την πλειοψηφική γνώμη των αμερικανών πολιτών που ευνοούν τη βελτίωση των διμερών σχέσεων και το σταμάτημα αυτής της επιθετικής πολιτικής. Πράγματι, όσο υπάρχει ο αποκλεισμός, ακόμα και σε ένα πλαίσιο μικρότερης αντιπαράθεσης, δεν θα είναι δυνατό να περιμένουμε μια σταθερή πρόοδο στις διμερείς σχέσεις.

Η πλήρης εφαρμογή του νόμου Helms-Burton, όπως εξήγησα, καθώς και τα επιθετικά μέτρα στο σύνολό τους που περιλαμβάνουν ταξιδιωτικούς περιορισμούς, βλάπτουν πραγματικά τον κουβανικό λαό και τις οικογενειακές σχέσεις ανάμεσα στους κατοίκους των δύο χωρών.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν ενημερώνει το λαό της και του λείψιμα, προκαλώντας του σύγχυση σχετικά με την πραγματικότητα της Κούβας ώστε να αποφύγει μια αυξανόμενη αμφισβήτηση της επιθετικής της πολιτικής και του γενοκτόνου αποκλεισμού.

Ο αποκλεισμός, μαζί με τις εξωεδαφικές του επιπτώσεις εξασκεί τρομερή πίεση στην Κούβα που προσπαθεί να εξασφαλίσει την προμήθεια του εξοπλισμού και των αγαθών που είναι αναγκαία για τη στήριξη του Δημόσιου Συστήματος Υγείας και τη δημιουργία των ειδικών συνθηκών για την αντιμετώπιση του COVID-19.

Πρέπει να τονίσω πως το πιο σύνθετο, επεξεργασμένο στην κάθε του λεπτομέρεια και ολοκληρωμένο σύστημα μονομερών μέτρων εξαναγκασμού που υπήρξε ποτέ στην ιστορία έχει εφαρμοστεί επί 60 χρόνια ενάντια στη χώρα μας, και έχει αποτύχει. Η Κούβα δεν θα ενδώσει ποτέ στις πιέσεις και είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει την επιθετικότητα της κυβέρνησης των ΗΠΑ με την πεποίθηση πως ο λαός μας θα νικήσει και θα επιβιώσει.

Ο COVID-19 ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

της Δρ Έβελιν Μαρτίνες Κρους
Υποδιευθύντριας Διεθνών Σχέσεων του υπουργείου Δημόσιας Υγείας

Ο COVID-19 προκαλεί κρίση του συστήματος υγείας με αντίκτυπο σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Ταυτόχρονα η καταπολέμηση και ο έλεγχός του συνιστούν ολοκληρωτική πρόκληση για κάθε κυβέρνηση.

Όταν στις 11 Μαρτίου 2020 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας κήρυξε τον COVID-19 πανδημία, στην Κούβα είχαν διαγνωστεί τα πρώτα 3 περιστατικά που ήταν εισαγόμενα – αφορούσαν τουρίστες που επισκέπτονταν τη χώρα μας. Ήδη όμως, από τον Ιανουάριο, το 29ο Υπουργικό Συμβούλιο είχε εγκρίνει το εθνικό σχέδιο πρόληψης και αντιμετώπισης του COVID-19. Το σχέδιο αυτό που περιλαμβάνει 500 δράσεις και επικαιροποιείται συνέχεια και στο οποίο συμμετέχουν όλες οι κρατικές και κυβερνητικές υπηρεσίες καθώς και κοινωνικές και κοινοτικές οργανώσεις.

Η εφαρμογή και ο έλεγχος του εθνικού αυτού προγράμματος βρίσκονται κάτω από την εποπτεία της Ειδικής Εθνικής Ομάδας με επικεφαλής τον Πρόεδρο της χώρας Μιγέλ Ντίας-Κανέλ. Η ομάδα αυτή συνεδριάζει καθημερινά για την αποτίμηση της κατάστασης της πανδημίας, ώστε να παίρνει τα απαιτούμενα μέτρα το γρηγορότερο δυνατό.

Σε κάθε περιοχή της χώρας ενεργοποιήθηκαν οι Επιτροπές Υπεράσπισης της Επανάστασης που αποτελούν τη δομή που αντιπροσωπεύει την πολιτική και κρατική εξουσία σε τοπικό επίπεδο. Οι επιτροπές αυτές προσαρμόσαν το εθνικό σχέδιο στα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής. Ταυτόχρονα, δημιουργήθηκε η Εθνική Τεχνική Ομάδα, με επικεφαλής τον υπουργό Υγείας, για να επιβλέπει την εφαρμογή του σχεδίου σε εθνικό επίπεδο.

Γενικά μπορούμε να υποστηρίξουμε πως η κουβανική στρατηγική ενάντια στον COVID-19 έχει στοιχεία που την κάνουν ξεχωριστή, όπως τον πρώιμο σχεδιασμό και παρουσίαση ενός εθνικού προγράμματος με διατομεακό προσανατολισμό, κατάλληλο για κάθε περιοχή, μια καθοδηγητική δομή που επιβλέπει την εφαρμογή του, με επικεφαλής τον πρόεδρο της χώρας, στοχευμένα αποτελέσματα σύμφωνα με τα διάφορα πιθανά σενάρια εξέλιξης της νόσου, προσθήκη νέων δράσεων παίρνοντας υπόψη τους ρυθμούς διάδοσης της πανδημίας, τις θετικές εμπειρίες άλλων χωρών και τις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και του Παναμερικανικού Οργανισμού Υγείας.

Στην Κούβα το στοιχείο-κλειδί της στρατηγικής για την αντιμετώπιση της πανδημίας είναι η πρόληψη. Τα μέτρα που υιοθετούνται ξεκινούν και τελειώνουν στο επίπεδο της κοινότητας. Επίσης οι διάφορες επιστημονικές και ερευνητικές δομές της χώρας είναι απόλυτα συνδυαστικό - η εργασία και οι προσπάθειες του υπουργείου Δημόσιας Υγείας, της Βιομηχανίας Ιατρικής Βιοτεχνολογίας και του υπουργείου Επιστημών, Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος συνδυάζονται οδηγώντας σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και στην υλοποίηση κλινικών δοκιμών.

Επιπλέον, η Κούβα έχει ετοιμάσει ένα σχέδιο ανάκαμψης για τα στάδια μετά την πανδημία, με στόχο την αναδιοργάνωση της χώρας με τρόπο σταδιακό, κλιμακούμενο και διαφοροποιημένο, μόλις ο έλεγχος της νόσου το επιτρέψει.

Μέχρι τώρα 185 χώρες έχουν αναφέρει κατάσταση πανδημίας, περισσότερα από 27 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν προσβληθεί και πάνω από 830.000 έχουν πεθάνει. Το ίδιο διάστημα, στην Κούβα έχουν διαγνωστεί 4551 θετικοί ασθενείς. Απ' αυτούς 3800 έχουν αποκατασταθεί και 104 έχουν καταλήξει.

Τα στοιχεία αυτά αναδεικνύουν την αποτελεσματικότητα της αντιμετώπισης της πανδημίας στην Κούβα, που είναι αποτέλεσμα της πολιτικής βούλησης του Κόμματος και της Κυβέρνησης να θέσουν το λαό στο επίκεντρο της φροντίδας και να εφαρμόσουν δράσεις που κινούνται από το εθνικό στο τοπικό επίπεδο και αντίστροφα, με την πλήρη υποστήριξη της κοινότητας.

Υπάρχει ένα βασικό στοιχείο-κλειδί που εξηγεί την επιτυχία της Κούβας στην αντιμετώπιση της πανδημίας και αυτό είναι το εθνικό σύστημα υπηρεσιών υγείας που παρέχονται δωρεάν στο 100% του πληθυσμού, βασισμένο στην πρωτοβάθμια φροντίδα, με κύρια δύναμή του τους κοινοτικούς γιατρούς και νοσοκόμους. Είναι ένα σύστημα πολύ ανθεκτικό, έτοιμο να αντιδράσει σε δυσμενείς συγκυρίες, με ένα δίκτυο που συνδυάζει όλα τα επίπεδα παροχής υπηρεσιών, από το πρωτοβάθμιο μέχρι το τριτοβάθμιο, με επαρκές και άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό, με σχέση 9 γιατρών για κάθε 1000 κατοίκους.

Αυτό σημαίνει πως για να αντιμετωπίσουμε την πανδημία βασιζόμαστε σε ένα στέρεα οργανωμένο σύστημα υγείας, με ολοκληρωμένη ιατρική φροντίδα σε όλες τις βαθμίδες, με επαρκείς ανθρώπινους και υλικούς πόρους καθώς και σε ήδη υπάρχουσες υποδομές σε όλη τη χώρα, ικανές να προσφέρουν υψηλού επιπέδου περίθαλψη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 4 ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ:

- Το πρώτο είναι η επιδημιολογική επιτήρηση που συνίσταται στην ενεργό αναζήτηση των περιστατικών μέσα από καθημερινό έλεγχο σε κάθε κατοικία και εργασιακό χώρο και αφορά στο 100% του πληθυσμού, με ιδιαίτερη έμφαση στις ευάλωτες ομάδες. Το σύστημα υγείας οργάνωσε αυτή την ενεργό αναζήτηση βασισμένο στα 10.000 κοινοτικά ιατρεία, στις 449 δημοτικές πολυκλινικές, στα 150 νοσοκομεία και στα 12 ερευνητικά ινστιτούτα, που χρησιμοποιούν κατάλληλες διαγνωστικές διαδικασίες και θεραπείες. Επιπλέον, 18.000 φοιτητές σε υγειονομικούς τομείς ενσωματώθηκαν στην πρωτοβάθμια περίθαλψη για να βοηθήσουν τους κοινοτικούς γιατρούς και νοσοκόμες στους ελέγχους αυτούς με στόχο την πρώιμη ανακάλυψη των θετικών περιστατικών, τη διάγνωση καθώς και την απομόνωση των πιθανών κρουσμάτων και των επαφών τους.

Η επιδημιολογική επιτήρηση ενισχύθηκε με τον έλεγχο των εισερχόμενων στη χώρα, με μόνιμη επαγρύπνηση στα λιμάνια και τα αεροδρόμια. Ενισχύσαμε τις δυνατότητες εκτέλεσης εξετάσεων στα εργαστήρια και στο Ινστιτούτο Τροπικής Ιατρικής «Πέδρο Κουρί» που είναι το ινστιτούτο αναφοράς για τον έλεγχο και θεραπεία των λοιμωδών παθήσεων και που συνεργάζεται σταθερά με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας και τον Παναμερικανικό Οργανισμό Υγείας. Ενισχύσαμε τη λειτουργία 9 εργαστηρίων μοριακής βιολογίας στην Αβάνα και άλλα 6 πιστοποιήθηκαν σε όλη τη χώρα ώστε όλη η επικράτεια να αποκτήσει υψηλό επίπεδο διάγνωσης της νόσου. Ακόμη, με τη συμβολή του Πανεπιστημίου Επιστημών Πληροφορικής, δημιουργήθηκε ένα πρόγραμμα εφαρμογής για εικονική ιατρική αυτοδιάγνωση, που αποτελεί παράδειγμα χρησιμοποίησης της τεχνολογίας για όφελος της περίθαλψης και του λαού.

- Το δεύτερο σημείο είναι η οργανωμένη διαχείριση των υπηρεσιών υγείας που προσφέρει βοήθεια στους ασθενείς με τρόπο διαβαθμισμένο, σε τοπικό επίπεδο και που εγγυάται την επάρκεια κρεβατιών για όλους τους εισαγόμενους ασθενείς, επάρκεια κλινών στις ΜΕΘ, αναπνευστήρων καθώς και των υπόλοιπων αναγκαίων ιατρικών και τεχνολογικών βοηθημάτων. Τα πρωτόκολλα λειτουργίας των νοσοκομείων τροποποιήθηκαν ώστε να είναι κατάλληλα για την αντιμετώπιση συμπτωματικών, ασυμπτωματικών, ή πιθανά προσβεβλημένων ασθενών υψηλού κινδύνου. Εφαρμόστηκαν πρωτόκολλα βιοασφάλειας και εξασφαλίστηκαν τα τεχνικά μέσα για την προστασία όλων των υγειονομικών και του προσωπικού των εργαστηρίων. Οι γιατροί και νοσοκόμοι που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης κατά της πανδημίας υποβλήθηκαν σε ειδική προληπτική θεραπεία με στόχο την ενίσχυση του ανοσοποιητικού τους συστήματος με φάρμακα που παράγονται από την κουβανική βιομηχανία βιοτεχνολογίας. Επίσης δημιουργήθηκαν κέντρα επιδημιολογικής επιτήρησης ώστε να απομονωθούν οι προσβεβλημένοι ασθενείς, οι επαφές τους καθώς και οι επισκέπτες από το εξωτερικό, πράγμα που συνέβαλε στη βέλτιστη διαχείριση των νοσοκομειακών κλινών.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας διαθέτει για τη θεραπεία των ασθενών με κορονοϊό ένα σύνολο 20 νοσοκομείων,

5.000 νοσοκομειακά κρεβάτια, 447 κλίνες εντατικής θεραπείας, 54 κέντρα για ύποπτους μόλυνσης, 248 κέντρα για την επιτήρηση ατόμων που έχουν έρθει σε επαφή με νοσούντες και 40 εγκαταστάσεις για το συνοριακό έλεγχο των ταξιδιωτών.

Τρίτο σημείο είναι η επιστημονική αντιμετώπιση που περιλαμβάνει προληπτικές κλινικές διαδικασίες και που οδήγησε στη δημιουργία της Επιτροπής Καινοτομίας όπου συμμετέχουν διάφορες ομάδες ειδικών. Εγκρίθηκε πρωτόκολλο πρόληψης και θεραπείας. Είναι ένα πρωτόκολλο που επικαιροποιείται και βελτιώνεται συνέχεια και περιλαμβάνει 25 προϊόντα της κουβανικής φαρμακευτικής και βιοτεχνολογικής βιομηχανίας, όπως π.χ. η ιντερφερόνη -A2b καθώς και πλάσμα ασθενών. Χάρη σ' αυτά τα προϊόντα πετύχαμε υψηλά ποσοστά ανάκαμψης, με ελάχιστο αριθμό ασθενών να φτάνουν σε κρίσιμη κατάσταση. Δημιουργήθηκε πρωτόκολλο επανεξέτασης των ασθενών που ανέκαμψαν για χρήση γιατρών και νοσοκόμων των κοινοτικών ιατρείων.

Βρίσκονται σε εξέλιξη 58 έρευνες και 12 κλινικές μελέτες, ενώ η κουβανική εμπειρία στην αντιμετώπιση της πανδημίας παρουσιάζεται σε 211 δημοσιεύσεις σε κουβανικά και διεθνή περιοδικά. Ακόμη, ενεργοποιήθηκε το Εθνικό Επικοινωνιακό Σχέδιο με στόχο τη βελτίωση της υγιεινής και την προώθηση των μεθόδων πρόληψης, με συνεχή εκστρατεία σε όλα τα μαζικά επικοινωνιακά μέσα της χώρας. Είναι σημαντικό να τονίσουμε πως όλους αυτούς τους μήνες το εθνικό σύστημα υγείας άντεξε, δεν κατέρρευσε. Κανένα παιδί, καμιά έγκυος, κανένας γιατρός ή υγειονομικός δεν πέθανε από COVID-19. Στόχος μας είναι να αυξήσουμε την κατανόηση των πολιτών για τον κίνδυνο και για την ανάγκη να τηρούνται τα μέτρα πρόληψης.

Κανένα παιδί, καμιά έγκυος, κανένας γιατρός ή υγειονομικός δεν πέθανε από COVID-19. Στόχος μας είναι να αυξήσουμε την κατανόηση των πολιτών για τον κίνδυνο και για την ανάγκη να τηρούνται τα μέτρα πρόληψης.

Αυτή η προσέγγιση μας βοήθησε όχι μόνο να αντιμετωπίσουμε την πανδημία, αλλά και να προετοιμαστούμε για τα στάδια αποκατάστασης και ομαλοποίησης της κανονικής κοινωνικής ζωής όποτε το επιτρέψουν τα επιδημιολογικά δεδομένα και προβλέψεις.

Όλο αυτό το έργο πραγματοποιήθηκε παρά τους τεράστιους περιορισμούς που έχουν επιβληθεί στη χώρα μας από τον οικονομικό, χρηματοπιστωτικό και εμπορικό αποκλεισμό των ΗΠΑ, που διαρκεί 60 χρόνια.

Από τον Απρίλιο 2019 μέχρι το Μάρτιο 2020, και μόνο σε ότι αφορά το κρατικό σύστημα υγείας, ο αποκλεισμός προκάλεσε ζημιές πάνω από 160 εκατομμύρια δολάρια. Οι συνολικές χρηματικές απώλειες μετά από 60 χρόνια αποκλεισμού, στον τομέα της υγείας, ξεπερνούν τα 3 δισεκατομμύρια δολάρια. Ο αποκλεισμός των ΗΠΑ επιδρά κύρια απαγορεύοντας την προμήθεια απαραίτητων προϊόντων αμερικανικών εταιριών απευθείας ή από τις θυγατρικές τους σε τρίτες χώρες, όπως ιατρικός εξοπλισμός και μηχανήματα, φάρμακα, αντιδραστήρια και άλλα. Αυτή η κατάσταση υποχρεώνει την Κούβα να απευθύνεται σε μακρινές αγορές ή σε μεσάζοντες, πράγμα που αυξάνει εκθετικά τις καθυστερήσεις παράδοσης και το κόστος των ιατρικών εμπορευμάτων. Παράλληλα, διεθνείς τράπεζες αρνούνται τη μεταφορά χρημάτων από και προς την Κούβα και οι ΗΠΑ επιβάλλουν πρόστιμα στις ναυτιλιακές εταιρίες που πλοία τους μεταφέρουν ακατέργαστα υλικά και ιατρικές προμήθειες στη χώρα μας.

Στον καιρό της πανδημίας, η εξαγορά ελβετικών επιχειρήσεων παραγωγής αναπνευστήρων από την αμερικανική Vyair Medical Inc. εμπόδισε την προμήθειά αυτών των απαραίτητων μηχανημάτων. Άλλο παράδειγμα: η αμερικανική ναυτιλιακή εταιρία Atex Cargo, πλοίο της οποίας είχε ναυλωθεί για να μεταφέρει στην Κούβα ιατρικό φορτίο, δωρεά του Ιδρύματος Jack Mar, αρνήθηκε να πραγματοποιήσει το ναύλο από το φόβο των κυρώσεων που προβλέπονται από τους νόμους που διέπουν τον αποκλεισμό.

Όπως και να 'χει, η χώρα μας συνεχίζει να βρίσκει εναλλακτικούς τρόπους για να εξασφαλίζει την περίθαλψη του πληθυσμού μας, αλλά και για να ανταποκρίνεται στις αποστολές ιατρικής αλληλεγγύης που αποτελούν ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της χώρας μας όλα αυτά τα 60 χρόνια. Μετά από επίσημες αιτήσεις διάφορων κυβερνήσεων, 46 μπριγάδες της Διεθνούς Ιατρικής Ταξιαρχίας Henry Reeve, εξειδικευμένες στην αντιμετώπιση καταστροφών και επιδημιών, στάλθηκαν σε 42 χώρες της Λατινικής Αμερικής, Καραϊβικής, Αφρικής, Μέσης Ανατολής και της Ευρώπης. Συνολικά 3.801 υγειονομικοί (μεταξύ τους περισσότερες από 2.000 γυναίκες) έχουν περιθάλψει μέχρι τώρα 300.000 ασθενείς με COVID-19. Παράλληλα, οι 28.000 υγειονομικοί, μέλη των μόνιμων κουβανικών ιατρικών ομάδων σε 58 χώρες, ενσωματώθηκαν στις εθνικές, τοπικές προσπάθειες αντιμετώπισης της πανδημίας των χωρών όπου ήδη εργάζονταν.

Οι προσπάθειες αλληλεγγύης της Κούβας ήταν και είναι ασταμάτητες παρά τον γενοκτόνο αποκλεισμό που

έχουν επιβάλει οι ΗΠΑ και παρά την επιχείρηση δυσφήμισης και εμποδισμού της κουβανικής διεθνούς ιατρικής συνεργασίας που ξεδιπλώνει η διοίκηση των ΗΠΑ. Η εμπειρία της πανδημίας έκανε φανερό πως μόνο η διεθνής αλληλεγγύη και συνεργασία μπορούν να εξασφαλίσουν την ασφάλεια της ανθρωπότητας σ' αυτήν τη μεγάλη ιατρική κρίση.

Η σύλληψη του προγράμματος ανάπτυξης του επιστημονικού και ανθρώπινου δυναμικού στη χώρα μας χρονολογείται από τις 15 Ιανουαρίου 1960, όταν ο αρχηγός της επανάστασης Φιδέλ Κάστρο απευθυνόμενος στην Κουβανική Ακαδημία Επιστημών είπε: «Το μέλλον της πατρίδας μας είναι υποχρεωτικά το μέλλον των ανθρώπων της επιστήμης...», μια ιδέα που αποτέλεσε το θεμέλιο αυτής της ανάπτυξης.

Πίσω, στη δεκαετία του '80, αλλά, με μεγαλύτερη ένταση, τη δεκαετία του '90, η Κούβα ξεκίνησε τη δημιουργία της βιοτεχνολογικής βιομηχανίας και του Επιστημονικού Συμπλέγματος, παρόλο που η χώρα αντιμετώπιζε τη μεγαλύτερή της κρίση, την Ειδική Περίοδο. Χάρη στα παραπάνω, η Κούβα είχε στη διάθεσή της όλο το αναγκαίο ανθρώπινο, επιστημονικό και τεχνολογικό δυναμικό όταν ξέσπασε η πανδημία. Από την έναρξη των δράσεων καταπολέμησης της πανδημίας, ο Πρόεδρός μας προέδρευσε σε 23 συναντήσεις με επιστήμονες και άλλους ειδικούς που συμμετέχουν στην καθημερινή πάλη ενάντια στην πανδημία.

Στις 21 Αυγούστου, η Κούβα ανακοίνωσε την επίσημη καταχώρηση ενός κουβανικού εμβολίου κορονοϊού, με την ονομασία SOBERANA -01, που αναπτύχθηκε στο Ινστιτούτο Εμβολίων Φίνλεϊ. Την ίδια μέρα οι ιδιοκτήτες του YouTube διέκοψαν τη μετάδοση του προγράμματος Στρογγυλή Τράπεζα και του διεθνούς καναλιού της Cubavision International TV ώστε να εμποδίσουν την Κούβα να ανακοινώσει σ' όλο τον κόσμο αυτό το σημαντικό επίτευγμα, πράγμα που αποδεικνύει πως ο αποκλεισμός ΗΠΑ επεκτείνεται και στο διαδίκτυο. Το κουβανικό εμβόλιο είναι το πρώτο στη Λατινική Αμερική - το πρώτο που κατασκευάστηκε σε μια φτωχή χώρα, αποκλεισμένη από μια υπερδύναμη, αλλά με ισχυρή θέληση, που είναι η βάση και η εξήγηση αυτού του θριάμβου. Στις 24 Αυγούστου ξεκίνησε το πρώτο στάδιο κλινικών μελετών του εμβολίου, που περιμένουμε να ολοκληρωθούν τον Ιανουάριο 2021, ώστε το εμβόλιο να είναι διαθέσιμο στον πληθυσμό το Φεβρουάριο.

Μ' αυτόν τον τρόπο η Κούβα γίνεται μέρος μιας ομάδας 33 χωρών που έχουν δημιουργήσει εμβόλια κορονοϊού, τα οποία βρίσκονται στο στάδιο των κλινικών μελετών, χωρών όπως η Κίνα, η Ρωσία, οι ΗΠΑ, Ιαπωνία, Γερμανία, Αυστραλία, Ενωμένο Βασίλειο, όλες τους μεγάλες οικονομικές δυνάμεις, συνδεδεμένες μέσα από δίκτυα πολυεθνικών εταιριών.

Το κουβανικό εμβόλιο SOBERANA -01 είναι προϊόν της συσσωρευμένης πείρας της χώρας μας στην προληπτική ιατρική και της ανάπτυξης της Βιομηχανίας Βιοτεχνολογίας που έχει κερδίσει την παγκόσμια αναγνώριση.

Σήμερα η χώρα μας παρέχει σε όλο τον πληθυσμό προστασία από 13 ασθένειες με 11 εμβόλια, από τα οποία 8 είναι κουβανικής δημιουργίας και παραγωγής, έχοντας πετύχει επίπεδα εμβολιασμού μεγαλύτερα από 98%.

Το SOBERANA -01 μπορεί να μην είναι το πρώτο εμβόλιο κατά του COVID-19 που θα είναι έτοιμο, αλλά θα είναι αυτό που θα φτάσει σε όλους τους Κουβανούς χωρίς εξαίρεση, αποτέλεσμα της πολιτικής θέλησης της κυβέρνησής μας και της δέσμευσής της να προστατεύσει την υγεία του λαού μας.

Η ΚΟΥΒΑ

ΣΤΑ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

του Χόρχε Κασάλς Λιάνο, καθηγητή Πανεπιστημίου

Δεν έχει σημασία ποιος θα αναδειχθεί πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών στις εκλογές του Νοεμβρίου, ένα πράγμα εξακολουθεί να είναι προφανές: η επίλυση της διένεξης μεταξύ ΗΠΑ και Κούβας θα καταστεί εφικτή μόνον όταν ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός αναγνωρίσει ότι το νησί μας είναι ένα έθνος ελεύθερο, κυρίαρχο και ανεξάρτητο.

Αν και η γεωπολιτική ως επιστήμη εμφανίστηκε μόλις στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} στην Ευρώπη, ήδη από τις «σταυροφορίες» κατ' αρχάς και τις «ανακαλύψεις» και την «κατάκτηση της Αμερικής» στη συνέχεια, ο καπιταλισμός και τα ευρωπαϊκά βασίλεια επεκτάθηκαν κυριεύοντας ολοένα και περισσότερα εδάφη, αρπάζοντάς τα στο όνομα του Θεού από τους λαούς που ζούσαν εκεί, περνώντας τους εν στόματι ρομφαίας.

Ακολουθώντας την ίδια πορεία, τούτη τη φορά όμως για λόγους καθαρά «θρησκευτικούς», έφτασαν με το *Μεϊφλάουερ* οι προσκυνητές στη μελλοντική Βιρτζίνια το σωτήριο έτος 1620, όπως επρόκειτο να πιστοποιηθεί για την ιστορία του έθνους που έτσι γεννιόταν. Δέκα χρόνια αργότερα, κάποιος ιεραπόστολος θα διαβεβαίωνε ότι «λόγω ενός ιδιαιτέρου σχεδίου των ουρανών», «αν οι ιθαγενείς ενεργούσαν αδίκως», οι νεοαφιχθέντες θα είχαν «δικαίωμα να διεξαγάγουν θεμιτό πόλεμο εναντίον τους και να τους καθυποτάξουν».

Στη συνέχεια οι μεγαλογαιοκτήμονες, οι δούλεμποροι και οι λαθρέμποροι προικίστηκαν με ένα Σύνταγμα που θα ίδρυε μια δημοκρατία, με μια κυβέρνηση και θεσμούς ικανούς να υπηρετούν όλους όσους θα κατείχαν τον πλούτο· η οποία μεγάλωσε ληστεύοντας και σφαγιάζοντας τους αυτόχθονες πληθυσμούς τους οποίους και σκλάβωσε υπό το μανδύα ενός μοντέλου δημοκρατίας που είχε υιοθετήσει ένα όνομα το οποίο πρόδιδε σαφώς και το

πεπρωμένο της: Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Το 1845, η «θεία εντολή» -που είχε ήδη ληφθεί από το *Μεϊφλάουερ*- θα συμπεριελάμβανε την ιδέα περί του «προφανούς πεπρωμένου» για τη χώρα που είχε γεννηθεί το 1787, η οποία δεν συγκατέλεγε μεταξύ των πολιτών της μήτε Ινδιάνους, μήτε δούλους, μήτε φτωχούς, μήτε γυναίκες, και αντιποιοούνταν το δικαίωμα, έως και την υποχρέωση, να επεκτείνεται για να φέρει την ελευθερία και την πρόοδο σε ολόκληρη την ήπειρο, όπως θα δήλωνε τότε κάποιος αρθρογράφος ενός νεοϋορκέζικου περιοδικού, ώσπου να μετατραπεί σε σύμβολο, και μάλιστα επαναλαμβανόμενο γενεά τη γενεά, ως τις μέρες μας.

Και στα νότια της ηπείρου, η Καραϊβική Θάλασσα, που ο έλεγχός της εγγυάτο την ασφάλεια και τη δυνατότητα σύνδεσης με τον υπόλοιπο κόσμο, κι εκεί, στη *mare nostrum* τους, η Κούβα, στην είσοδο του κόλπου. Μολονότι δεν είχαν ακόμα διατυπωθεί οι έννοιες της γεωστρατηγικής και της γεωοικονομίας, ο Τζον Κούνινι Άνταμς τους κατανοούσε ήδη και έγραφε μεταφορικώς περί «ωρίμου καρπού», και, δίχως μεταφορά ουδεμία, διαβεβαίωνε ότι: «Δεν υπάρχει ξένο έδαφος που να μπορεί να συγκριθεί για τις ΗΠΑ με το νησί της Κούβας [...] το οποίο, σχεδόν ορατό από τις ακτές μας, κατέληξε να είναι υψίστης σημασίας για τα πολιτικά και εμπορικά συμφέροντα της ένωσής μας».

Όταν το 1823 ανακοινώθηκε από τον πέμπτο πλέον πρόεδρο του έθνους αυτού το «Δόγμα Μονρόε» («Η Αμερική στους Αμερικανούς»), και μαζί του η πρόθεση των ΗΠΑ να μην ανέχονται ευρωπαϊκή παρέμβαση στην αμερικανική ήπειρο, είχε ήδη εγκαθιδρυθεί, στα βόρεια της ηπείρου, μια ιμπεριαλιστική δημοκρατία με τη συνεπαγόμενη ιμπεριαλιστική της προεδρία, και λίγα χρόνια αργότερα θα

εγκαθιδρυόταν και η δικτατορία των δύο κομμάτων που θα εναλλάσσονταν στην εξουσία.

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, οι ΗΠΑ επενέβησαν στον ισπανοκουβανικό πόλεμο και τον μετέτρεψαν σε αυτό που ο Λένιν θα αποκαλούσε τον «πρώτο ιμπεριαλιστικό πόλεμο». Η επέμβαση στον πόλεμο, που πολύ βολικά μετονομάστηκε σε ισπανοαμερικανικός, αιτιολογήθηκε μέσω της εξαπάτησης αλλά και της χειραγώγησης της ανατίναξης του αμερικανικού θωρηκτού *Μέιν*, και έμελλε να ανοίξει τις πύλες για την επέκταση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού πέραν της ηπείρου.

Τη σύγκρουση αυτή, ο πολιτειολόγος Ζμπίγκνιου Μπρζεζίνσκι τη χαρακτήρισε ως «τον πρώτο κατακτητικό πόλεμο των ΗΠΑ εκτός επικρατείας τους. [...] Οι αμερικανικές διεκδικήσεις για ένα ειδικό καθεστώς ως μοναδικού επιτηρητή της ασφάλειας της αμερικανικής ηπείρου -που διακηρύχθηκαν προηγουμένως με το 'Δόγμα Μονρόε' και αιτιολογήθηκαν στη συνέχεια με το υποτιθέμενο «προφανές πεπρωμένο» των ΗΠΑ- κατέστησαν εντονότερες μετά την κατασκευή της Διώρυγας του Παναμά». Μόνο που ο Μπρζεζίνσκι συγκαλύπτει το ότι η κατασκευή της διώρυγας μπόρεσε να πραγματοποιηθεί με την πολύ «βολική» για τις ΗΠΑ ανεξαρτησία του Παναμά από την Κολομβία.

Μετά το τέλος του πολέμου -εφικτό μόνο λόγω της αποφασιστικής συμμετοχής των Μαμπίσες¹ - είχαν πλέον δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις, μέσω της Τροπολογίας Πλατ, ώστε ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός να εγκαινιάσει τα μέτρα που αργότερα θα αποκαλούνταν νεοαποικιοκρατία, τα οποία εφαρμόστηκαν με την πολιτική του «μεγάλου ραβδιού» του Θίοντορ Ρούζβελτ, και με την τροπολογία του στο «Δόγμα Μονρόε», γνωστή ως «προσθήκη», σύμφωνα με την οποία αν μια χώρα της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής απειλούσε ή έθετε σε κίνδυνο τα δικαιώματα ή την ιδιοκτησία πολιτών ή επιχειρήσεων των ΗΠΑ, η κυβέρνηση όφειλε να επέμβει προκειμένου να αποκαταστήσει τα δικαιώματα των «Αμερικανών» πολιτών της. Για την επίτευξη του ίδιου στόχου, με άλλα μέσα, ένας άλλος Ρούζβελτ, ο Φράνκλιν Ντέλανο, θα εφαρμόζε την πολιτική του «καλού γείτονα», μετά τη δεύτερη

δεκαετία του 20^{ου} αιώνα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, εντελώς ανεξάρτητα από το χρώμα του κόμματος που κυβερνούσε στις ΗΠΑ (επτά ρεπουμπλικάνοι και τρεις δημοκρατικοί από το 1898 ως το 1958), οι εκπρόσωποί τους και οι πρέσβεις τους, ενεργώντας ως ανθύπατοι, κράτησαν την Κούβα υποταγμένη στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό: 25 χρόνια με δύο στρατιωτικές επεμβάσεις (1898-1902 και 1906-1909), ένα Σύνταγμα (1901) ακρωτηριασμένο από μια τροπολογία, μερικές σύντομες περιόδους τυπικής δημοκρατίας όπου η συμμετοχή του λαού επιβαλλόταν ώσπου να σταθεί ικανός να προικιστεί με ένα προοδευτικό Σύνταγμα (1940), και άγριες δικτατορίες, όπως του Χεράρδο Ματοάδο (1925-1933) και του Φουλχένσιο Μπατίστα (1952-1958), οι οποίες, υπό τη σκέπη των ΗΠΑ, σφαγίασαν το λαό όποτε ήταν απαραίτητο να «αποκατασταθεί η τάξις», η ιμπεριαλιστική, ενώ δεν έπαυε να επικρατεί μια γενικευμένη διαφθορά που διάβρωνε τη χώρα και τους θεσμούς της, μολονότι δεν κατόρθωσε να πατάξει το λαό και την ανυποταξία του.

Μετά την ανατροπή της δικτατορίας το 1959, η ανεξάρτητη Κούβα θα ξεκινούσε την Επανάσταση στη *mare nostrum* μιας κραταιής ιμπεριαλιστικής δύναμης. Στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική, που ανέκαθεν θεωρούσαν «πίσω αυλή» τους, οι ΗΠΑ είχαν εξασφαλίσει από την εποχή του ψυχρού πολέμου, με το «Δόγμα Τρούμαν» και το μακαρθισμό, μηχανισμούς και θεσμούς που εγγυούνταν τον απόλυτο έλεγχο της περιοχής: το Διαμερικανικό Συμβούλιο Άμυνας, τη Διαμερικανική Συνθήκη Αμοιβαίας Αρωγής, τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών, τη θλιβερά διαβόητη Σχολή της Αμερικής (από το 1946), ειδικευόμενη στην εκπαίδευση λατινοαμερικανών στρατιωτικών σε τεχνικές που περιελάμβαναν και τα βασανιστήρια, και βεβαίως τη CIA.

Η Κουβανική Επανάσταση θριαμβεύει εκεί που ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός θεωρούσε ότι ήταν το δικό του ημισφαίριο, διεξάγεται πίσω από τις πλάτες του και δίχως τη συγκατάθεσή του, σε μια χώρα της οποίας οι κύριες πλουτοπαραγωγικές πηγές ήταν ιδιοκτησία αμερικανικών επιχειρήσεων, από τον ηλεκτρισμό και την τηλεφωνία ως τα

¹ Άτακτα στρατεύματα που πολέμησαν στο Δεκαετή Πόλεμο (1868-78) και στον Πόλεμο της Ανεξαρτησίας (1895-98), αποτελούμενα από Κουβανούς όλων των κοινωνικών τάξεων, από δούλους και ελεύθερους νέγρους και μιγάδες ως μεγαλογαιοκτήμονες, όπως ο Κάρλος Μανουέλ δε Σέοπεδες. Μεταξύ αυτών και ο Αμερικανός Χένρι Ριβ και ο Δομινικανός Μάξιμο Γκόμες.

ξενοδοχεία, τις βιομηχανίες ζάχαρης, τις Τράπεζες και τα διυλιστήρια πετρελαίου, όπου πειραματίζονταν σε όλα όσα θα εφάρμοζαν στη συνέχεια ανά τον κόσμο, όπου έρχονταν να πουν αν υπήρχε «ποτοαπαγόρευση» στη χώρα τους, να παίξουν αν ο τζόγος απαγορευόταν, να φέρουν τις γυναίκες τους για άμβλωση, να περάσουν σαββατοκύριακα μακριά από αδιάκριτα βλέμματα σε κλινικές, ξενοδοχεία και πορνεία πολυτελείας, όπου ξεμπάρκαραν οι πεζοναύτες για να ποδοπατήσουν την αξιοπρέπεια των Κουβανών, ανδρών και γυναικών.

Μετά το 1959, η εχθρική πολιτική των ΗΠΑ κατά της Κούβας εντάθηκε, πέρα από το χρώμα του κόμματος που κυβερνούσε στον «γίγαντα με τις εφτά λεύγες»² και, στη διάρκεια της θητείας των 12 προέδρων της ιμπεριαλιστικής αυτής χώρας, από την 1^η Ιανουαρίου του 1959 ως σήμερα, πέντε δημοκρατικών (Κένεντι, Τζόνσον, Κάρτερ, Κλίντον και Ομπάμα) και επτά ρεπουμπλικάνων (Αϊζενχάουερ, Νίξον, Φορντ, Ρέιγκαν, Μπους -πατρός και υιού- και Τραμπ), σχεδιάστηκαν και πραγματοποιήθηκαν, από τις κυβερνήσεις τους ή από πληρωμένους δολοφόνους υπό την προστασία τους, 681 τρομοκρατικές ενέργειες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η εισβολή στην Πλάγια Χιρόν [στον Κόλπο των Χοίρων], η ανατίναξη του αεροσκάφους της Κουμπάνα στο Μπαρμπέιντος, ως και η επίθεση στην Πρεσβεία μας στην Ουάσινγκτον, όλες αυτές με ένα κόστος 3.478 νεκρούς και 2.099 αναπήρους.

Οι ρεπουμπλικάνοι άρχισαν, από το Μάρτιο του 1959, τις συγκαλυμμένες επιχειρήσεις και, με βάση τον παλαιό Νόμο περί Εμπορίου με τον εχθρό (που ανάγεται στις 6 Οκτωβρίου του 1917), ξεκίνησαν, με λυσσαλέα ακριότητα, τον οικονομικό, εμπορικό και χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό που όλοι οι αμερικανοί πρόεδροι επανενεργοποιούν κάθε χρόνο. Ακόμη, ενορχήστρωσαν εκστρατείες προκειμένου να δημιουργήσουν εντάσεις στις σχέσεις με την Κούβα, οι οποίες περιελάμβαναν από το να επινοήσουν μια βάση σοβιετικών πυρηνικών υποβρυχίων στον κόλπο του Σιενφουέγος ως και «πληκτικές επιθέσεις» κατά δημοσίων λειτουργών τους. Χρηματοδότησαν, παρότρυναν ή επέτρεψαν τρομοκρατικές οργανώσεις να δρουν κατά της Κούβας, όπως η ιδρυθείσα το 1981 από τη CIA, το Κουβα-

νο-Αμερικανικό Εθνικό Ίδρυμα. Υπέγραψαν μια Πράξη για τη δημοκρατία στην Κούβα, τον Νόμο Τοριτσέλι, που προτάθηκε από τους δημοκρατικούς και καθιστά προφανή την κρατική, και όχι κομματική, πολιτική περί σχέσεων με την Κούβα, ώσπου ο σημερινός πρόεδρος, Ντόναλντ Τραμπ, όξυνε τις αντιπαραθέσεις και πολλαπλασίασε τη χρήση του πολιτικού εκβιασμού εναντίον εταίρων, φίλων και αντιπάλων.

Οι δημοκρατικοί, κατά τις θητείες τους, εκτέλεσαν τα σχέδια εισβολής στην Κούβα του Αϊζενχάουερ, που κατέληξαν στην πανωλεθρία των μισθοφόρων στην Πλάγια Χιρόν, ξεκίνησαν επίσημα τον αποκλεισμό με την εκτελεστική διαταγή Νο 3447, τροφοδότησαν τις εντάσεις που προκάλεσαν την αποκαλούμενη Κρίση του Οκτώβρη, η οποία έφερε τον κόσμο στο χείλος του πυρηνικού πολέμου, έβαλαν τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών να εγκρίνει ένα ψήφισμα περί διακοπής των διπλωματικών σχέσεων με την Κούβα, προκάλεσαν τα μεταναστευτικά κύματα από την Καμαριόκα και το Μαριέλ, και έφτασαν να υπογράψουν το νόμο που προτάθηκε από τους ρεπουμπλικάνους και τιτλοφορείται Νόμος περί Ελευθερίας και Δημοκρατικής Αλληλεγγύης με την Κούβα, το γνωστό Νόμο Χελμς-Μπάρτον, ο οποίος επαναβεβαιώνει τον κρατικό χαρακτήρα της πολιτικής απέναντι στη Μεγαλόνησο των Αντιλλών. Και μολονότι ο Ομπάμα το 2016 θα ζητούσε να αφήσουμε το παρελθόν και «να κοιτάξουμε το μέλλον», δεν μπόρεσε να αποκρύψει με τη μεταμφίηση το στόχο της κυβέρνησής του: να επιτύχει την πολυπόθητη «αλλαγή καθεστώτος», κάτι που είχε ήδη εξηγήσει στους κουβανούς ανταπαναστάτες στο Μαϊάμι: «Είναι καιρός το κουβανο-αμερικανικό χρήμα να κάνει τις οικογένειές σας λιγότερο εξαρτημένες από το καθεστώς του Κάστρο».

Δεν έχει σημασία ποιος θα αναδειχθεί πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών στις εκλογές του Νοεμβρίου, ένα πράγμα εξακολουθεί να είναι προφανές: η επίλυση της διένεξης μεταξύ ΗΠΑ και Κούβας θα καταστεί εφικτή μόνον όταν ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός αναγνωρίσει ότι το νησί μας είναι ένα έθνος ελεύθερο, κυρίαρχο και ανεξάρτητο.

² Αναφορά στον τίτλο του θεμελιώδους δοκιμίου του Χοσέ Μαρτί, «Η Δική μας Αμερική απέναντι στο γίγαντα με τις εφτά λεύγες». (Σ.τ.Μ.)

Η ΚΟΥΒΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Στις 22 Οκτώβρη, η υπουργός Παιδείας της Κούβας, Ένα Έλσα Βελάσκες Κομπιέγια, συμμετείχε στην έκτακτη διαδικτυακή Παγκόσμια Συνάντηση για την Παιδεία (GEM 2020).

Στην ομιλία της, η υπουργός τόνισε τα επιτεύγματα, τις εμπειρίες και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Κούβα στον τομέα της Παιδείας στο πλαίσιο της πανδημίας, αλλά και τη σημασία που παίζουν η διεθνής αλληλεγγύη και η συνεργασία. Επίσης, κατάγγειλε τον οικονομικό, εμπορικό και χρηματοπιστωτικό αποκλεισμό που έχουν επιβάλει στην Κούβα οι ΗΠΑ και τα προβλήματα που προκαλεί στον τομέα της Παιδείας.

«Η Παιδεία», ανέφερε, «έχει πρωταρχική σημασία για το μέλλον των κοινωνιών μας και αποφασιστικό ρόλο για την προώθηση μιας βιώσιμης ανάπτυξης που να περιλαμβάνει τους πάντες, δεδομένου ότι αποτελεί μια πολύτιμη κινητήρια δύναμη για το μετασχηματισμό που προσφέρει ευκαιρίες και μειώνει τις ανισότητες».

«Για την Κούβα», συνέχισε, «είναι καθημερινή πρόκληση η διατήρηση ενός καθολικού και δωρεάν εκπαιδευτικού συστήματος, γιατί αντιμετωπίζουμε μια σκληρή επιδείνωση του οικονομικού, εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού, που έχει επιβάλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ, και που μας υποχρεώνει, επιπλέον, να χρησιμοποιούμε άλλους τρόπους για να συμμετέχουμε σε τέτοιου είδους συναντήσεις, αφού μας αρνούνται την πρόσβαση στην πλατφόρμα που προβλέπεται».

Εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε ότι στην Κούβα ο κρατικός προϋπολογισμός προβλέπει το 23% για την Παιδεία και το 28% για τη Δημόσια Υγεία και Κοινωνική Ασφάλιση.

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΓΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΣΤΗΝ ΜΠΡΙΓΑΔΑ ΧΕΝΡΙ ΡΙΒ

Σχεδόν αμέσως μετά την εκδήλωση της πανδημίας COVID-19, και μετά από επίσημες αιτήσεις διάφορων κυβερνήσεων, 46 μπριγάδες της Κουβανικής Διεθνούς Ιατρικής Ταξιαρχίας Henry Reeve, γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό ειδικευμένοι στην αντιμετώπιση καταστροφών και επιδημιών, στάλθηκαν σε 42 χώρες της Λατινικής Αμερικής, Καραϊβικής, Αφρικής, Μέσης Ανατολής και της Ευρώπης. Συνολικά 3.801 υγειονομικοί (μεταξύ τους περισσότερες από 2.000 γυναίκες) έχουν περιθάψει μέχρι τώρα περισσότερους από 300.000 ασθενείς με COVID-19.

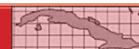

Στις 28 Μαρτίου 2020 ξεκίνησε στην Ελλάδα η καμπάνια για την απονομή του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης στους γιατρούς και νοσοκόμους της Ιατρικής Ταξιαρχίας Henry Reeve, με πρωτοβουλία και συντονισμό του Βελισσάριου Κοσσυβάκη. Ο Ελληνοκουβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης προσχώρησε άμεσα στην προσπάθεια αυτή, υπογράφοντας τη σχετική διακήρυξη. Παρόμοια υποστήριξη δόθηκε και από τον Ελληνοκουβανικό Σύνδεσμο Θεσσαλονίκης.

Στις αρχές του Απρίλη δημοσιεύτηκε ανακοίνωση του Συνδέσμου με την οποία εκφράστηκε η ένθερμη υποστήριξη της πρωτοβουλίας. Στις 20 Αυγούστου, η Δανάη Χέλμη, Β' Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου, παραβρέθηκε και μίλησε στη συνέντευξη τύπου για την παρουσίαση της πρότασης από την Επιτροπή για το Νόμπελ που δημιουργήθηκε στην Ελλάδα.

Η κατάθεση της πρότασης στο αρμόδιο νορβηγικό Ινστιτούτο Νόμπελ για την απονομή του Βραβείου Νόμπελ Ειρήνης στους γιατρούς και νοσοκόμους της Ιατρικής Ταξιαρχίας Henry Reeve, που υπογράφεται από τον Ομότιμο Καθηγητή Γιάννη Μηλιό, έγινε στις 30 του Σεπτεμβρίου.

ΚΑΙ ΤΡΙΤΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΟΝΟΪΟ

Στις αρχές Νοέμβρη ο ΠΟΥ συμπεριέλαβε και το δεύτερο κουβανικό υποψήφιο εμβόλιο στα 47 που αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε φάση κλινικών δοκιμών ενάντια στον SARS-COV-2 παγκόσμια.

Η Κούβα εργάζεται αυτή τη στιγμή και σ' ένα τρίτο εμβόλιο, το πρώτο που θα χορηγείται μέσω της ρινικής οδού και όχι ενέσιμα. Πρόκειται για εμβόλιο του Κέντρου Γενετικής Μηχανικής και Βιοτεχνολογίας (CIGB), που κατέθεσε ήδη τα απαραίτητα στοιχεία για την αξιολόγησή του και την έγκριση στο Κέντρο για τον Κρατικό Έλεγχο Φαρμάκων και Ιατρικού Εξοπλισμού. Τα δύο προηγούμενα είναι του Ινστιτούτου Εμβολίων Φίνλεϊ και

βρίσκονται στη φάση κλινικών δοκιμών, ενώ ένα τέταρτο θα είναι έτοιμο για τα τέλη του 2020.

Όπως διαβεβαίωσε ο πρόεδρος της εταιρίας BioCubaFarma, Εδουάρδο Μαρίνες, με την ολοκλήρωση των δοκιμών, το 2021 ο κουβανικός λαός «θα έχει πια ανοσία απέναντι στον ιό. Οι Κουβανοί μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη στους επιστήμονές τους, που είναι δεσμευμένοι απέναντι στην πατρίδα τους».

ΓΙΑ 5^Η ΦΟΡΑ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Για 5η φορά, η Κούβα εκλέχτηκε για το 2021-2023 μέλος του Συμβουλίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, που αποτελείται από 47 χώρες. Το Συμβούλιο ιδρύθηκε το Μάρτιο του 2006 για να αντικαταστήσει την Επιτροπή Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, που λόγω κυρίως των μηχανογραφιών των ΗΠΑ είχε χάσει τελείως το κύρος της. Το Μάη του 2006 η Κούβα εκλέχτηκε ιδρυτικό μέλος του και κατέλαβε τη μία από τις 8 θέσεις που είναι για τις

χώρες της Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής για τα έτη 2006-2009 και ξανά το 2009-2012, το 2014-2016 και 2017-2019.

Αυτή τη φορά, η Κούβα εκλέχτηκε στο Συμβούλιο από 170 κράτη μέλη της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. Και φυσικά η κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν παρέλειψε να εκφράσει την «ανησυχία» της για το γεγονός ότι εκλέχτηκαν χώρες όπως η Ρωσία, η Κίνα και η Κούβα.

Η ΚΟΥΒΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ 77

Ο υπουργός Εξωτερικών της Κούβας, Μπρούνο Ροδρίγκες Παρίγια, συμμετείχε στις 12 Νοέμβρη στην 44^η Υπουργική Συνάντηση της Ομάδας των 77 (G 77), που έγινε διαδικτυακά. Στην ομιλία του ευχαρίστησε την Ομάδα των 77 για την υποστήριξή της στο θέμα της άρσης του οικονομικού, εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού, που έχει επιβάλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ και τα τελευταία δύο χρόνια έχει γίνει ακόμα πιο σκληρός. Όπως κατάγγειλε, ο αποκλεισμός αποτελεί «ένα πραγματικό και καθοριστικό εμπόδιο για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του κουβανικού λαού».

Στην Ανακοίνωση που εκδόθηκε από την Ομάδα των 77 καταγγέλλεται ο αποκλεισμός και απαιτείται η άμεση άρση του. Επίσης εκφράζεται η αλληλεγγύη και καταγγέλλονται τα μονομερή μέτρα εξαναγκασμού που επιβάλλονται σε χώρες μέλη της G 77 κατά μιας σειράς χωρών, όπως η Βενεζουέλα, το Ιράν, η Συρία, η Βόρεια Κορέα, και άλλες.

Η UNESCO

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Η UNESCO κυκλοφόρησε στις 11 Νοέμβρη, στα πλαίσια του γιορτασμού της Διεθνούς Ημέρας της Επιστήμης για την Ανάπτυξη, μια Έκθεση με θέμα «Επιστημονική Διπλωματία στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική: Στρατηγικές, Μηχανισμοί και Προοπτικές».

Στην Έκθεση αναγνωρίζεται το διεθνές κύρος που έχει αποκτήσει η Κούβα στον τομέα της Επιστήμης και της Υγείας στην περιοχή και τονίζει ότι από το 1963 έχει στείλει πάνω από 400.000 από το υγειονομικό προσωπικό της σε 164 αποστολές σε χώρες της Αφρικής, της Αμερικής, της Μέσης Ανατολής και της Ασίας, «πέρα από την ανθρωπιστική βοήθεια σε περιπτώσεις καταστροφών, άμεσης ανάγκης και επιδημιών, όπως ο Έμπολα και πιο πρόσφατα ο COVID-19».

Σημειώνει ακόμα ότι η Κούβα συμμετέχει επίσης σε προγράμματα συνεργασίας με χώρες του Νότου σε τομείς όπως η υγεία, η παιδεία και η αγροτική οικονομία και συμβάλλει στη διαμόρφωση επαγγελματιών σε μια σειρά τομείς, όπως η δημόσια υγεία και η παιδεία, η κλιματική αλλαγή, μέσα από διεθνείς σχολές που έχει δημιουργήσει.

«ΕΦΥΓΕ» Ο ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Μέσα στον Οκτώβρη, έφυγε από κοντά μας ένας μεγάλος φίλος της Κούβας και του Συνδέσμου, ο Διονύσης Γεωργόπουλος. Ο Ελληνοκυβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης έβγαλε την παρακάτω ανακοίνωση για το θάνατό του:

Ο Ελληνοκυβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης με μεγάλη

θλίψη πληροφορήθηκε το θάνατο του Διονύση Γεωργόπουλου, μεγάλου φίλου της Κούβας και του Συνδέσμου.

Ο Διονύσης έγινε μέλος του Ελληνοκυβανικού το 1990. Αποφάσισε τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο να δώσει τη μάχη για το διεθνές κομμουνιστικό κίνημα, ενισχύοντας τον αγώνα του κυβανικού λαού. Ήταν την περίοδο που ο λαός της Κούβας χρειαζόταν οτιδήποτε, από ένα σαπούνι μέχρι πετρέλαιο για να σταθεί απέναντι στην επίθεση και τον αποκλεισμό των ΗΠΑ. Βοήθησε μέσω του Ελληνοκυβανικού να δυναμώσει η αλληλεγγύη του ελληνικού λαού στην Κούβα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, δίνοντας όλες του τις δυνάμεις μαζί με τα υπόλοιπα μέλη για να γίνει γνωστό τι ζητάει η Κούβα, ενημερώνοντας εργατικά σωματεία, συλλόγους και κόμματα να ενισχύσουν τον αγώνα αυτό. Και ο προοδευτικός κόσμος της χώρας μας ανταποκρίθηκε για να μην περάσουν τα σχέδια των ιμπεριαλιστών. Συγκεντρώθηκαν τεράστιες ποσότητες υλικών που στάλθηκαν στην Κούβα.

Συνέχισε τη δράση του στον Ελληνοκυβανικό της Αθήνας σαν μέλος του και διετέλεσε και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Με τη δράση του και τις ιδέες του προσπαθούσε πάντα να είναι κοντά στο Σύνδεσμο οι μαζικοί φορείς και η νεολαία σε όλη την Ελλάδα. Βοηθούσε στην προετοιμασία των μπριγάνων και συμμετείχε και ο ίδιος σε μπριγάνες στην Κούβα.

Όταν πήγε στην Κεφαλονιά πρωτοστάτησε στην ίδρυση του παραρτήματος του Ελληνοκυβανικού εκεί. Διετέλεσε πρόεδρος του και με τη δράση του ανέπτυξε την αλληλεγγύη στο νησί.

Οι συναγωνιστές του πονάμε για το χαμό του και θαυμάζουμε τη στάση του που με αξιοπρέπεια και μαχητικότητα έδωσε τη μάχη με την ασθένειά του.

Τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια στη γυναίκα του, στο γιο του και στους οικείους του.

«ΕΦΥΓΕ» Ο ΦΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Μέσα στον Αύγουστο, έφυγε από τη ζωή ένας μεγάλος φίλος της Κούβας και του λαού της, ο Φώτης Γεωργιάδης, επίτιμος πρόεδρος του Ελληνοκυβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης της Θεσσαλονίκης. Ο Σύνδεσμος της Θεσσαλονίκης έβγαλε την παρακάτω ανακοίνωση για το θάνατό του:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνοκυβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης εκφράζει τη βαθιά του θλίψη για την απώλεια του επίτιμου προέδρου του, συναγωνιστή Φώτη Γεωργιάδη.

Ο Φώτης Γεωργιάδης υπήρξε πρωτεργάτης ίδρυσης του Ελληνοκυβανικού Θεσσαλονίκης στις αρχές του 1992 και στις εκλογές του Νοέμβρη του 1992 εκλέχτηκε πρόεδρος του, τίτλο που είχε μέχρι το 2015.

Τον διέκρινε η μεγάλη του αγάπη για την Κυβανική Επανάσταση, την ιστορία και το λαό της Κούβας, την οποία είχε επισκεφτεί πολλές φορές. Πρωτοστάτησε στην οργάνωση και διεύρυνση του κινήματος αλληλεγγύης υπέρ της Κούβας στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ο Φώτης Γεωργιάδης παρέμεινε μέχρι το τέλος συνεπής υποστηρικτής της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην Κούβα, των δικαιών του κυβανικού λαού και της ανάγκης να τερματιστεί ο άδικος οικονομικός, εμπορικός και χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός που οι ΗΠΑ έχουν επιβάλει στο νησί εδώ και έξι δεκαετίες.

Ο Ελληνοκυβανικός Σύνδεσμος Φιλίας και Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης εκφράζει τα πιο θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στη σύζυγό του, στα παιδιά του, στα εγγόνια και στο δισέγγονό του.

Επιθυμία της οικογένειάς του είναι, αντί στεφάνων, τα χρήματα να δοθούν στον Ελληνοκυβανικό Σύνδεσμο Φιλίας και Αλληλεγγύης Θεσσαλονίκης, τηλέφωνο επικοινωνίας 6944224234.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου

Ο Πρόεδρος
Απόστολος Σκούφας

Ο Γενικός Γραμματέας
Νίκος Μόττας

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΗΛΕΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΒΑ

Από τα τέλη του Ιούλη, το Κουβανικό Ινστιτούτο Φιλίας των Λαών (ICAP) ξεκίνησε τη διοργάνωση Διαδικτυακών διασκέψεων με Συνδέσμου Φιλίας και Επιτροπές Αλληλεγγύης της Ευρώπης, στις οποίες συμμετέχει ενεργά και ο Ελληνοκουβανικός.

Στόχος είναι ο συντονισμός του ευρωπαϊκού κινήματος αλληλεγγύης για την κατάργηση του οικονομικού, εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού, που έχει επιβάλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ στην Κούβα και πλήττει άμεσα τον κουβανικό λαό.

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Ο Ελληνοκουβανικός Σύνδεσμος στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Κεφαλονιά έχει ξεκινήσει τη συγκέντρωση χρημάτων για την Κούβα, και συγκεκριμένα για την ενίσχυση του υπουργείου Δημόσιας Υγείας της Κούβας.

Το τεράστιο έργο που προσφέρει η σοσιαλιστική Κούβα στον τομέα της υγείας όχι μόνο στην ίδια τη χώρα και σε ολόκληρο τον κουβανικό λαό αλλά και διεθνώς, γίνεται μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, λόγω του οικονομικού, εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού, που εδώ και πάνω από 60 χρόνια έχει επιβάλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Σε ανακοίνωση που δημοσίευσε και έστειλε σε μια σειρά συνδικάτα και μαζικές οργανώσεις ο Σύνδεσμος, αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «Με τη δύναμη της αλληλεγγύης, της ανθρωπιάς και της αλήθειας, η Κούβα κέρδισε για άλλη μια φορά τον απόλυτο θαυμασμό όλου του πλανήτη. Την ώρα που η πρώτη παγκόσμια δύναμη ΗΠΑ έσκαβε μαζικούς τάφους για τους χιλιάδες νεκρούς από την πανδημία του COVID-19 και οι μεγαλύτερες καπιταλιστικές οικονομίες μετρούσαν, επίσης, δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, το μικρό, φτωχό και πολύμορφο αποκλεισμένο νησί της Κούβας έστελνε «καραβάνια αλληλεγγύης» από γιατρούς σε μια σειρά χώρες σε όλη την υφήλιο».

Ήδη, στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν μια σειρά φορείς, συνδικάτα και συνταξιοδικές οργανώσεις, που πρόσφεραν χρήματα που δεν τους περισσεύουν και που συγκεντρώνονται με πολύ κόπο. Τα χρήματα προορίζονται να σταλούν στο υπουργείο Δημόσιας Υγείας της Κούβας για την αγορά φαρμάκων και ιατρικού εξοπλισμού, για να αντιμετωπίσει τις τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν. Η συνεισφορά του καθενός, από το υστέρημα όλων των εργαζομένων και του λαού, είναι πολύτιμη.

Αριθμός λογαριασμού στην Εθνική Τράπεζα
129/001049-98
IBAN GR1901101290000012900104998

ΕΛΛΗΝΟ ΚΟΥΒΑΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτήτης

ΕΛΛΗΝΟΚΟΥΒΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΙΑΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μπουμπουλίνας 28, Αθήνα, Τηλ.-Fax: 2108214916

cubagr@otenet.gr • www.ellinokouvanikos.gr

ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2020

Τεύχος 136

Εκδότης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΔΡΕΑΣ

Σχεδιασμός & Παραγωγή εντύπου:

GOLEMA
design+printing

T: 210 3813349 • e-mail: golema@otenet.gr